

Από τις αρχές Οκτωβρίου οι δημοσιογράφοι απεργούν διεκδικώντας δεδουλευμένα μηνών και ασφάλιση

Η ώρα της αλήθειας έφτασε για μια ακόμη εναλλακτική νησίδα στο αρχιπέλαγος της ελεύθερης αγοράς.

Η ιδιοκτησία της ενημερωτικής ιστοσελίδας thepressproject.gr μετά από την απεργιακή κινητοποίηση των εργαζομένων της που διεκδικούσαν δεδουλευμένα μηνών και την ασφάλισή τους, ανακοίνωσε μονομερώς τη λύση της συνεργασίας με τους περισσότερους απεργούς, την ίδια στιγμή που προσέλαβε και νέο προσωπικό για να συνεχίσει κανονικά τη λειτουργία της.

Σε κάποιο άλλο κλάδο, σε κάποια άλλη επιχείρηση και μάλλον σε κάποια άλλη εποχή αυτές οι προφανείς εργοδοτικές αυθαιρεσίες (ο ορισμός του λοκ άουτ) που καταστρατηγούν όλη τη φιλοσοφία της ισχύουσας ακόμη εργατικής νομοθεσίας, θα είχαν ξεσηκώσει τους πάντες. Όμως ζούμε την εποχή της απορρύθμισης, του εξευτελισμού της έννοιας των εργατικών δικαιωμάτων και βέβαια μιλάμε για το χώρο του διαδικτύου και τις εργασιακές σχέσεις των δημοσιογράφων, όπου σχεδόν όλα πλέον θεωρούνται φυσιολογικά.

Η ιδιοκτησία της ιστοσελίδας πληθωρικά διατύπωσε κατά την ίδρυσή της το εναλλακτικό της όραμα για ένα μέσο ενημέρωσης που δεν θα εξαρτούνταν από τις επιχειρήσεις ή τα πολιτικά κόμματα. Επιπλέον εξασφάλισε ένα κλίμα ελευθεροστομίας στους δημοσιογράφους.

Τα αξιοσημείωτα αυτά χαρακτηριστικά λειτούργησαν όμως τελικά ως προπέτασμα για να αποκρυφτεί και ίσως να δικαιολογηθεί ένα καθεστώς απόλυτης εργοδοτικής αυθαιρεσίας: Δεν υπογράφηκε ποτέ καμία σύμβαση οποιασδήποτε μορφής. Οι προφορικά συμφωνημένοι μισθοί καταβάλλονταν ακανόνιστα, με μεγάλες καθυστερήσεις και πολλές φορές “έναντι”, κουτσορεμένοι. Οι εργαζόμενοι φυσικά ήταν ανασφάλιστοι. Μέχρι που ο κόμπος έφτασε στο χτένι και κανένα “όραμα” περί εναλλακτικής δημοσιογραφίας δεν μπορούσε να πληρώσει τους λογαριασμούς του σπιτιού.

Και τότε οι εργαζόμενοι βρέθηκαν ξεκρέμαστοι. Διότι αν όλα είναι μαύρα και ανεπίσημα, τότε πώς θα γίνει μια τυπική απεργία ή επίσχεση εργασίας; Οι 11 εργαζόμενοι της ιστοσελίδας αποφάσισαν συλλογικά να αφήσουν τις θέσεις τους και να προχωρήσουν σε απεργία από τις αρχές Οκτωβρίου. Τότε φανερώθηκε και γυμνή από τις θεωρητικές περικοκλάδες της εναλλακτικότητας και η βασική σχέση αντίθεσης που ανέκαθεν ίσχυε και σε αυτό το μαγαζί: Η εργασία απέναντι στην ιδιοκτησία.

Ο ιδιοκτήτης χωρίς ίχνος συστολής δημοσιοποίησε εσωτερικούς διαλόγους για να εκθέσει προσωπικά δεδομένα και απόψεις εργαζομένων. Υποστήριξε με δημόσια κείμενα ότι οι εργαζόμενοι “έθεσαν εαυτούς υπό παράιτηση” και ότι δυσφημούν την έννοια της απεργίας. Έγραψε ότι ορισμένοι από τους εργαζόμενους θέλουν να κλείσουν την επιχείρησή του κι ότι αυτός είναι ο λόγος της κινητοποίησης. Και τέλος, διέδωσε παντού ότι ικανοποίησε πλήρως τα αιτήματά τους, αποδίδοντας τη συνέχιση της απεργίας σε κάποιο σκοτεινό σχέδιο εναντίον του. Και βέβαια, προσέλαβε νέο προσωπικό για να συνεχίσει τη δουλειά του.

Στην πραγματικότητα η κινητοποίηση του The Press Project ήταν η πρώτη στο χώρο του διαδικτύου. Και είχε την ιδιαιτερότητα να αποκαλύψει το αληθινό πρόσωπο μιας “ανεξάρτητης δημοσιογραφίας” που

εξαρτάται όμως από την αποστέρηση εργασιακών δικαιωμάτων.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**